

Bemærkninger til lovforslaget

Lille, råstoffattige Danmarks velstandsudvikling står og falder med en omfattende udenrigshandel. Derfor har mangfoldige danske virksomheder tilgodehavender og gæld i fremmed mønt.

De sidste 19½ års tåbelighedsstyre af landet har derudover affødt, at kapitaldannelsen er blevet for lille – først og fremmest på grund af skatteplyndringen – og at nye og voksende virksomheder følgelig af deres bank er blevet henvist til at tage udenlandske lån.

Valutakurstab er ganske klart driftsomkostninger, som bør kunne fratrækkes under nutidens forhold, uanset at man af filosofiske og teoretiske grunde var af en anden opfattelse, da de nuværende indkomstskattereglers grundstruktur blev udformet i sidste halvdel af det nittende århundrede på et tidspunkt, hvor forholdene på valutamarkederne jo befandt sig i en helt anden ro og stabilitet, end forholdet er nu om dage.

Straks efter, at Hartlings forfængelighed i februar 1975 havde påført landet en socialdemokratisk ødelandsregering, indså fremskridtspartiet, at en række fald i den danske kronens værdi ville blive følgen. Den virksomhed, som havde lånt 1 million i udlandet til at etablere sig for, kunne uforskyldt komme til at betale 1,8 millioner tilbage.

For at redde arbejdspladser foreslog fremskridtspartiet derfor i foråret 1975 fradragsret indført for valutakurstab, se F 216 af 29. april 1975 og genfremsættelsen, L 49 af 23. oktober 1975.

Drøftelserne omkring disse forslag fik også regeringen til at indse det uholdbare i den dagældende lovgivningstilstand. Da man imidlertid ikke kunne bekvemme sig til at stemme for det fremsatte fremskridtsforslag, valgte regeringen i stedet for som L 82 den 21. november 1975 at fremsætte sit eget forslag, hvor man for at hævde sin selvstændighed på forskellige punkter havde forringet fremskridtsforslaget.

En af disse sorte pletter var, at regeringen ikke ville give fradragsret for så vidt angår kurstab på »lån og kreditter, der med hjemmel i valutabestemmelserne er optaget eller ydet som finanslån eller lån optaget ved emission af obligationer i

udlandet«, hvis lån var optaget eller ydet før 1. januar 1976. I skatte- og afgiftsudvalgets betænkning af 12. december 1975 påpegede fremskridtspartiet (under ændringsforslag nr. 4) det urimelige i denne begrænsning, og partiets ordfører udtalte herom i folketinget den 17. december 1975 (Folketingstidende 1975-76 spalte 3388-3390):

»Rundt omkring i de danske småbysamfund er der i de sidste 5-6 år opstået mange nye arbejdspladser, som er blevet finansieret ved, at der har skullet bygges, der har skullet skaffes maskinpark og penge til driftskapital osv. Den lokale bank har med den pengepolitik, der har været ført her i landet, i masser af tilfælde måttet sige til manden, der skulle til at etablere sig: beklager, vi kan ikke yde dig lån, du må søge et finanslån i schweiziske banker, eller hvor det nu har været. Det har simpelt hen været nødvendigt for at modbalancere det solderi, som dette folketing har iværksat ved at køre på hele det store udlandsunderskud, som har præget disse år.

De mennesker, der således har lånt, skal vi sige 1,5 mill. kr. nede i Schweiz til at kunne klare oprettelsen af de arbejdspladser, der kan være helt afgørende for det pågældende småbysamfunds videre trivsel både med direkte beskæftigelse og med underleverandører, og hvad det ellers giver anledning til af aktivitet, skal efter de nugældende regler, hvis kronen bliver devalueret i forhold til schweizerfrancen med måske 40-50 pct., ikke tilbagebetale 1,5 mill. kr., men måske i stedet for 2 mill. kr. eller 2,5 mill. kr. alt efter, hvordan nedskrivningen bliver. Dette ekstra tab på denne million, eller hvad der kan blive tale om, kan ikke fradrages efter gældende regler, og der skal med andre ord tjenes 3 mill. kr. for at kunne klare tilbagebetalingen.

Det vil mange af disse virksomheder ikke kunne klare. Resultatet bliver, at de går nedenom og hjem, og at altså arbejdspladserne forsvinder. Det vil også være noget, der vil være meget udbredt inden for fiskerierhvervet og forskellige andre grupper af erhvervsdrivende, der har etableret sig i